

**PÄÄTÖSLAUSELMA VARAPUHEENJOHTAJIEN
(KANSANKOMISSAARIEN NEUVOSTON
JA TYÖ- JA PUOLUSTUSNEUVOSTON
VARAPUHEENJOHTAJIEN) TYÖSTÄ ⁹⁴**

**I. VARAPUHEENJOHTAJIEN YLEISET
JA VARSINAISET TEHTÄVÄT**

1. Varapuheenjohtajien varsinaisena työnä, josta he ovat erityisesti vastuussa ja jota palvelemaan on alistettava kaikki muu, on valvoa dekreettien, lakien ja päätösten tosiasiallista täytäntöönpanoa, supistaa neuvostovirastojen henkilökuntaa, valvoa näiden virastojen asiainhoidon järjestelyä ja yksinkertaistamista; käydä taistelua virkavaltaisuutta ja virastokankeutta vastaan.

Kaikki alempana seuraava on tämän varsinaisen tehtävän detaljoimista tai yksityiskohtaista täydentämistä.

Varapuheenjohtajat veloitetaan:

2. Valvomaan, että neuvostotyötä koskevien kysymysten käsittely muissa neuvosto- ja puolue-elimissä (Yleisvenäläisen TjKK:n Puhemiehistössä, VKP:n KK:n Poliittisessa ja Organisaatiobyroossa j.n.e., poikkeuksetta kaikissa) tapahtuu yksinomaan varapuheenjohtajien tieteen ja heidän osanotollaan.

3. Vapauttamaan Kansankomissaarien Neuvoston (KKN:n) ja Työ- ja Puolustusneuvoston (TPN:n) mahdollisimman suuressa määrässä vähäpätöisistä kysymyksistä, jotka tulee ratkaista osaksi (ja etupäässä) hallinnollista linjaa ja osaksi (nimenomaan lykkäystä sietämättömissä ja poikkeuksellisen tärkeissä tapauksissa) varapuheenjohtajien välittömällä määräyksillä.

4. Valvomaan tiukasti, etteivät *TPN:n* päätöksiä ja määräyksiä antavat istunnot eikä varsinkaan *Pieni Kansankomissaarien Neuvosto* ulottaisi toimintaansa laajemmalle kuin ehdoton tarve vaatii, mutkistaisi työtään ja tehtäviään, sallisi tehtäviensä byrokraattista paisumista ja liikkasvuua, vaan vaatisivat jokaiselta kansankomissaarilta ja jokaiselta virastolta suurempaa itsenäisyyttä työssä ja suurempaa vastuuntuntoa.

5. Pakottamaan kansankomissaarit ja erillisinä toimivat virastot hoitamaan itsenäisesti ja vastuuntuntoisesti hallintotehtävänsä niille myönnettyjen oikeuksien ja niille asetettujen velvollisuuksien rajoissa.

6. Valvomaan, että osoitetaan ehdottoman tarkasti ja henkilökohtaisesti, mistä ovat vastuussa ennen kaikkea kollegioiden jäsenet ja tärkeissä toimissa olevat neuvostotyöntekijät ja sitten myös kaikki neuvostotyöntekijät; taistelemaan säälimättömästi epämääräisyyttä ja epäselvyyttä vastaan, jota esiintyy hyvin runsaasti kysymyksessä, mitä kunkin tehtäväksi on annettu, ja siitä johtuvaa mitä täydellisintä edesvastuuttomuutta vastaan.

7. Tutustumaan henkilökohtaisesti tiettyihin ei ainoastaan yläasteen, vaan myös ehdottomasti keski- ja alasteen neuvostotyöntekijöihin kutsumalla heitä puheille ja jos mahdollista käymällä Moskovan virastoissa ja maaseudulla tarkoituksena kontrolloida ja valikoida työntekijöitä sekä parantaa toden teolla neuvostokoneiston toimintaa.

8. Julistamaan iskuvalmiustilaan ne kansankomissariaatit ja näiden ne osastot ja laitokset, jotka saavat tietyn ajan kuluessa poikkeuksellisen tärkeän merkityksen, antamaan niille mahdollisimman suurta apua työntekijäin, varojen, varapuheenjohtajien henkilökohtaisten ohjeiden y.m.s. muodossa.

II. VARAPUHEENJOHTAJIEN TYÖTÄ KOSKEVIA ERIKOISKYSYMYKSIÄ

9. Varapuheenjohtajien on omistettava noin $\frac{9}{10}$ työstään talouselämää johtaville komissariaateille, $\frac{1}{10}$ muille.

10. Etusijalle ovat lähiajoiksi nousseet finanssikysymykset, ja varapuheenjohtajien on omistettava niille eniten huomiota.

11. Erittäin ajankohtaista on palkintojärjestelmän käyttäntöön ottaminen, neuvostovirkailijoiden palkkion

asettaminen riippuvaiseksi Ulkomaankaupan kansankomisariaatin, osuuskuntien ynnä muiden kauppaa harjoittavien laitosten kauppavaihdon ja liikevoiton suuruudesta.

On järjestettävä sellaisten toimenpiteiden järjestelmällinen tutkiminen ja valmisteleminen, jotka mahdollistaisivat palkintojärjestelmän soveltamisen yleensä kaikkien neuvostovirkailijain palkkauksessa.

12. On lopetettava kaikki valmistelutyöt, joita on tehty erityisen kotimaankaupan kansankomissariaatin perustamiseksi tai tämän alan liittämiseksi Ulkomaankaupan komissariaatin tai Korkeimman kansantalousneuvoston yhteyteen. Perustettakoon *TPN:n* yhteyteen erityinen „*Kotimaankauppakomissio*”, jolla olisi mahdollisimman pieni sihteeristö ja jonka ainoita paikallisia elimiä olisivat kuvernementtien taloudelliset neuvottelukunnat.

13. On erittäin tärkeää valvoa valtion trustien toimintaa siinä tarkoituksessa, että voitaisiin erottaa siedettävästi toimivat kehnosti toimivista, joita on enemmistö, ja sulkea jatkuvasti näitä viimeksi mainittuja; tarkastaa, mitä osaa (tosiasiallisesti) kommunistit esittävät valtion trustien hallinnoissa; määrätä henkilöt, jotka todella vastaavat asiain tilasta, asiain menestyksellisestä hoitamisesta.

14. On välttämätöntä, että kumpikin varapuheenjohtaja ottaisi vastuulleen yhden tai parin esimerkillisesti toimivan osaston tai viraston järjestämisen jossakin kansankomisariaatissa siinä tarkoituksessa, että voitaisiin määritellä henkilökunnan vahvuudet, tarkastaa, ovatko ne sopivia, saada selville, millä tavalla voitaisiin parhaiten hoitaa asioita ja valvoa asiainhoitoa.

Näissä harvoissa, mutta todella esimerkillisissä virastoissa kehitetyt työmenetelmät, työn tuottavuuden kohottamisen keinot, valvontamenetelmät on sitten asteittaisesti otettava käytäntöön kaikissa neuvostovirastoissa.

Koska tämä kysymys on poikkeuksellisen tärkeä, koska entisestä virkavaltaisuudesta kiinni pitävä neuvostobyrokraatia tekee mitä sitkeintä vastarintaa, on käytävä välttämättä sitkeää taistelua muutamien mallikelpoisten virastojen perustamiseksi, sillä siten parannetaan ja voidaan tarkastaa muiden virastojen toimintaa. Asianomaisten laitosten (Neuvostovirkailijain liiton keskuskomitean, Yleisvenäläisen ammattiliittojen keskusneuvoston, Työinstituutin j.n.e. y.m.) kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti ja

varapuheenjohtajien valvonnan alaisena on venäjännettävä ja julkaistava kaikkea työn ja hallinnon järjestämistä käsittelevää parhainta ja uusinta kirjallisuutta, varsinkin amerikkalaista ja saksalaista.

15. On tarkkailtava — aluksi vaikkapa muutamissa virastoissa — kommunistien uudestisijoittelua neuvostovirastoissa ja pyrittävä siihen, että kommunistit olisivat poikkeuksetta sellaisissa viroissa (niin virka-asteikon ylimillä kuin alimmillakin asteilla), jotka antavat heille mahdollisuuden valvoa todenteolla työn kulkua, taistella todenteolla virkavaltaisuutta ja virastokankeutta vastaan ja todellakin parantaa heti asiaintilaa ja lieventää niiden onnettomien kansalaisten kohtaloa, joiden on pakko olla tekemisissä kerrassaan kelvottoman neuvostovirkakoneiston kanssa.

Erikoista huomiota on kiinnitettävä virka-asteikon alempiarvoisissa viroissa oleviin kommunisteihin, sillä he ovat työn kannalta useinkin tärkeämpiä kuin ylempänä olevat.

16. Kuvernementtien taloudellisten neuvottelukuntien selostuksiin on perehdyttävä oikealla tavalla, ensinnäkin niihin perehtykööt Valtion suunnittelukomission jäsenet sekä Tilastollisen keskushallinnon ja „Ekonomitsheskaja Zhizn” lehden työntekijät siten, että jokainen heistä antaa lausuntansa mahdollisimman lyhyessä muodossa lehditöissä julkaistavaksi tai omien virastojensa tiedoksi ja vastaa siitä, että ajoissa annetaan tarpeelliset ohjeet ja tehdään tarpeelliset johtopäätökset, toiseksi niihin perehtykööt muutamat kymmenet (vähintään) kommunistit, jotka eivät ole, mikäli mahdollista, viran- eivätkä toimenhaltijoita ja jotka pystyvät lukemaan selostuksia ei tietyn hallinnon, vaan *yksinomaan* kommunistin näkökannalta.

Tov. Miljutinin johtama ryhmä huolehtikoon Pietarissa siitä, että kuvernementtien taloudellisten neuvottelukuntien selostukset jaetaan luettavaksi ja että näitä selostuksia käytetään hyväksi sanoma- ja aikakauslehdissä, yleistävissä kirjasissa j.n.e.

On taisteltava jatkuvasti sen puolesta, että julkaistaisiin ehdottomassa järjestyksessä yhä useamman alan taloudellisten laitosten (ujestien taloudellisten neuvottelukuntien, valtion trustien, „sekayhtiöiden” j.n.e., y.m.s.) selostuksia, sillä ellemme totuta yhä suurempia väestöjoukkoja käyttämään kirjastoissa tällaisia selostuksia, ei voi olla

puhuttakaan puoliaasialaisen maan todellisesta muuttamisesta sivistysmaaksi ja sosialistiseksi maaksi.

17. „Ekonomitsheskaja Zhizn” lehdestä on tehtävä todellinen *TPN:n* äänenkannattaja, *taloudellisen johtotyön elin*. Molempien varapuheenjohtajien on luettava tätä lehteä säännöllisesti ja taisteltava säälimättä sitä kaikkien kynäilijäin ja kaikkien neuvostotyöntekijäin keskuudessa yleistä pyrkimystä vastaan, että tämä lehti mataloitettaisiin tavalliseksi „puolittain riippumattomaksi” porvarillisten intellektuellien äänenkannattajaksi, joissa esitetään „mielipiteitä”, katsomuksia ja käydään sanasotaa eikä välitetä tehdä yhtenvetoja selostuksista, huolehtia niiden säännöllisestä saannista, eritellä vakavasti *eri laitosten* taloudellista toimintaa eikä arvostella vakavasti kelvollisia ja kelvottomia laitoksia, *henkilöitä*, työmenetelmiä j.n.e.

„Ekonomitsheskaja Zhiznin” muuttamisesta todella *taloudellisen johtotyön* välikappaleeksi, todelliseksi sosialistisen rakennustyön äänenkannattajaksi joudutaan käymään vuosikausia taistelua, mutta sitäkin suuremmalla syyllä tätä taistelua on käytävä peräänantamattomasti ja järjestelmällisesti.

18. Sama koskee Tilastollista keskushallintoa. Se ei saa olla „akateeminen” eikä „riippumaton” elin, jollainen se vanhaan porvarilliseen tapaan on nykyään $\frac{9}{10}$:ltaan, vaan sen pitää olla sosialistisen rakennustyön elin, joka tarkastaa, valvoo ja pitää tiliä siitä, mitä sosialistisen valtion on tiedettävä nyt, tällä haavaa, ensi sijassa. Vanhojen tottumusten vastarinta on tässäkin oleva kiertämättömästi erittäin sitkeää; sitä sitkeämmin on taisteltava niitä vastaan. (Pyydän varapuheenjohtajia tutustumaan tätä aihetta koskevaan kirjeenvaihtooni, jossa olen ollut „Ekonomitsheskaja Zhiznin” toimittajan ja Tilastollisen keskushallinnon kanssa vuoden 1921 kesällä.*)

III. VARAPUHEENJOHTAJIEN TYÖMENETELMÄT; NIIDEN ALAINEN HENKILÖKUNTA

19. Varapuheenjohtajat lakkaavat mikäli mahdollista huolehtimasta pikkuasioista ja kohtaamasta tarpeettomasti kansankomissaareja ja kollegioiden jäseniä, sillä nämä

* Ks. tätä osaa, ss. 16—19, 10—15. *Toim.*

tilaisuudet vievät tavallisesti paljon aikaa ja tekevät mahdottomaksi suoritettun työn tarkastamisen.

20. Varapuheenjohtajat kieltäytyvät mikäli mahdollista osallistumasta erilaisiin komissioihin.

21. Varapuheenjohtajat pyrkivät kaikin tavoin lakkauttamaan nykyisiä komissioita (jotka yhdeksässä tapauksessa kymmenestä ovat tarpeettomia ja joille on ominaista se, että ne lakkauttamisen jälkeen heräävät erittäin nopeasti henkiin hieman muunnettuina) ja ehkäisemään uusien muodostamisen.

22. Niissä tapauksissa, jolloin komissioiden työ on välttämätöntä, varapuheenjohtajien tulee kaikin tavoin karttaa omakohtaista osallistumista niihin ja rajoittaa mikäli mahdollista siihen, että he vahvistavat lopullisesti komissioiden päätökset tai jouduttavat niiden työtä sekä lähettävät niiden päätökset vahvistettaviksi säädetyssä järjestyksessä.

23. Varapuheenjohtajien alaiseen henkilökuntaan kuuluu ensinnäkin *KKN:n* ja *TPN:n* kanslioiden henkilökunta, heidän apulaisensa ja sihteerinsä. Tätä henkilökuntaa ei saa missään tapauksessa laajentaa ehdottoman tarpeellista ja sitä paitsi sellaista vähimmäismäärää suuremmaksi, joka on täydellisesti (koskei se ole liian suuri) varapuheenjohtajien *itsensä* valvottavissa. Toiseksi varapuheenjohtajat antavat Pienen Kansankomissaarien Neuvoston eri jäsenille erillisiä tehtäviä. Kolmanneksi varapuheenjohtajien alaiseen perushenkilökuntaan on kuuluttava Työläis- ja talonpoikaisinspektion kansankomissariaatin henkilökunnan.

Varapuheenjohtajat itse valitsevat tästä kansankomisariaatista apulaisensa ja täytäntöönpanijat, totuttavat heidät työhön ja valvovat heidän työtään, pyrkien erikoisesti siihen, että tähän työhön osallistuisi laajemmassa mitassa puolueeseen kuulumattomia työläisiä ja talonpoikia (tehtävä on tavattoman vaikea, mutta samalla sellainen, että ellei siinä suhteessa saada asiaa vähitellen edistymään, Neuvostovalta on kiertämättä tuomittu perikatoon).

24. Varapuheenjohtajien on pyrittävä käyttämään useammin kuin aikaisemmin oikeuttaan määrätä järjestysrangaituksia (on jouduttettava tätä asiaa koskevan, tov. Tsjurupan valmistaman lakiehdotuksen hyväksymistä) virkavaltaisuudesta, virastokankeudesta, tehtävien laiminlyönnistä,

leväperäisyydestä j.n.e. Suuremmista rikkomuksista on pantava pois viralta, asetettava syytteeseen, järjestettävä Oikeusasiain kansankomissariaatin välityksellä vaikuttavia julkisia oikeudenkäyntejä.

IV. VARAPUHEENJOHTAJIEN YHTEISTOIMINNASTA

25. Varapuheenjohtajien täydellisen yhteistoiminnan aikaansaamiseksi molemmat varapuheenjohtajat lähettävät toisilleen tärkeimpien määräysten jäljennökset ja ottavat tavaksi pikakirjoituttaa säännöllisesti ne määräykset, ohjeet y.m.s., joita he antavat suullisesti henkilökohtaisissa kohtaustilaisuuksissaan (tietenkin mahdollisimman lyhyesti ja vain tärkeimmät). Pikakirjoittajien lukumäärää on KKN:n Kansliassa sen takia lisättävä niin paljon, että varapuheenjohtajien työaikana työpaikalla olisi aina 2 pikakirjoittajaa. Tarpeen vaatiessa hankittakoon ulkomailta pari laadultaan parhaita sanelukonetta.

26. Sama koskee myös tärkeimpiä selostuksia, sekä kirjallisia että suullisia.

27. Tarpeen tullen ja tärkeimmissä tapauksissa varapuheenjohtajat neuvottelevat keskenään päästäkseen yhteisymmärrykseen tehtävistä ja toiminnoista ja poistaakseen kaikin tavoin ristiinkäymiset ja ristiriitaisuudet työstä.

Jos varapuheenjohtajien kesken syntyy erimielisyyttä, kysymyksen ratkaisee KKN:n Puheenjohtaja ja hänen poissaollessaan — KK:n Poliittinen byroo tai sen varta vasten määräämä toveri.

V. VARAPUHEENJOHTAJIEN KESKEINEN TYÖNJAKO

28. Lähikuukausiksi, kunnes toisin määrätään, säädetään seuraava työnjako varapuheenjohtajien kesken.

29. Tov. Tsjurupa johtaa puhetta Suuressa Kansankomissaarien Neuvostossa (kahden tunnin kuluttua puheenjohto istunnossa siirtyy tov. Rykoville). Varapuheenjohtaja, joka ei johda puhetta, on velvollinen olemaan läsnä Suuren KKN:n ja TPN:n istunnoissa (täysistunnoissa).

Tov. Tsjurupa allekirjoittaa julkaistavaksi Suuren KKN:n päätökset ja sen nimessä annetut sähkösanomamääräykset sekä valvoo Suuren KKN:n ja Pienen KKN:n

valiokuntien ja Pienen KKN:n työtä. Hän valvoo lähinnä niin ikään Suuren KKN:n Kanslian ja sihteeristön toimintaa ollen samalla vastuussa siitä, että tämä henkilökunta ja *TPN:n* henkilökunta toimivat täysin yhtenäisesti ja ettei tule olemaan mitään hajaannusta eikä erimielisyyttä.

30. Tov. Rykov johtaa puhetta *TPN:n* täysistunnoissa, allekirjoittaa julkaistavaksi sen päätökset ja sähkösanomamääräykset ja valvoo lähinnä *TPN:n* Kanslian ja sihteeristön toimintaa (ylempänä esitetyin ehdoin, että tämä henkilökunta ja Suuren KKN:n henkilökunta toimivat täysin jakautumattomasti).

31. Mitä tulee täytäntöönpanon tarkastukseen, henkilökunnan supistamista ja virkakoneiston parantamista koskevaan valvontaan sekä erillisiin pieniin juokseviin kysymyksiin, jotka eivät kaipaakaan Suuren KKN:n eivätkä *TPN:n* päätöstä, kansankomissariaatit jaetaan molempien varapuheenjohtajien kesken seuraavasti:

tov. Tsjurupan toimivaltaan kuuluvat:

Maatalouden kansankomissariaatti
 Kulkulaitosten kansankomissariaatti
 Korkein kansantalousneuvosto
 Posti- ja lennätinlaitosten kansankomissariaatti
 Oikeusasiain kansankomissariaatti
 Sisäasiain kansankomissariaatti
 Kansallisuusasiain kansankomissariaatti
 Valistusasiain kansankomissariaatti

tov. Rykovin toimivaltaan kuuluvat:

Finanssiasiaain kansankomissariaatti
 Ulkomaankaupan kansankomissariaatti
 Kotimaankauppakomissio
 Kulutusosuuskuntien keskusliitto
 Työasiain kansankomissariaatti (ja osittain
 Yleisvenäläinen ammattiliittojen keskusneuvosto)
 Sosiaalihuollon kansankomissariaatti
 Elintarvikeasiain kansankomissariaatti
 Sota-asiain kansankomissariaatti
 Ulkoasiain kansankomissariaatti
 Terveystieteiden kansankomissariaatti

Tilastollinen keskushallinto
Alueiden taloudelliset neuvottelukunnat
Toimilupakomitea
Valtion suunnittelukomissio

Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtaja
V. Uljanov (Lenin)

11. IV. 1922.

Julkaistu ensi kerran v. 1928

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
